

Saa er det, Lessing svarer: Det tør jeg ikke med mine gamle Ben og mit tunge Hoved. Og vi Konservative tør ikke rigtig træde paa dette elastiske Sted, naar vi ikke er visse paa, at Springet ikke fører os et helt andet Sted hen end dér, hvor vi vil hen. Nej, vi vil være ganske klare paa, hvor det er, den Vej fører hen. Hvis vi kan blive enige med Ministeriet om, at dér er Vejen, og naar vi følges hen ad den, kommer vi til Rom, saa vil vi gerne, ganske ligesom den højtærede Statsminister, til Rom. Men den højtærede Statsminister har ikke Ret til at sige, at han vil afvente fra os Forslag om positive Foranstaltninger, thi saadanne Forslag foreligger allerede. Den højtærede Statsminister sidder nu som Regeringschef, og det betyder, at man ikke kan sige til andre Partier: Jeg har nu givet her i Lovforslaget en Skitse — for andet er dette Lovforslag jo ikke — til et smukt Maleri, og hvis I ikke vil have den Skitse, saa tag og mal mig et andet Maleri. Nej, det vil vi ikke, vi anser det for at være Regeringens Sag at føre noget igennem, det er Regeringen, som maa finde Vejene og Midlerne og lempe sig frem, og saa maa Regeringen blot være glad ved, at det viser sig i hvert Fald for mit Partis Vedkommende, at der er god Villie. Der er jo et Ord, der siger: Hvor der er en Villie, er der altid en Vej.

Veistrup: Jeg vil blot gøre et Par Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, som er fremsat af det ærede 3die Medlem for 4de Kreds (Madsen-Mygdal). Det ærede Medlem lagde i Dag ligesom i Gaar overvejende Vægt paa dette, at den Seddelstedelse, som finder Sted fra Nationalbankens Side, bør indskrænkes. Jeg er ikke uenig med det ærede Medlem i, at dette er en meget vigtig Ting, men jeg tror, det i højeste Grad hænger sammen med den Import, som foregaar her til Landet. Jeg tror ikke, Seddelstedelsen og Importen kan adskilles, thi det siger sig selv, at i samme Grad Importen foregaar, skal der Valuta til. De to Ting hænger saa nøje sammen, at man ikke kan sige, at naar man gaar bort fra Seddelstedelsen, ordner det hele sig selv. Man kan lige saa vel sige, at naar vi gaar til en Importbegrænsning, vil det andet komme ganske af sig selv, Indskrænkningen af den store Seddelmængde, som er Skyld i hele den Misère, vi i Øjeblikket befinder os i.

Jeg begriber ikke den Mistænksomhed, det ærede Medlem giver Udtryk den ene

Gang efter den anden overfor dette Forslag. Det ærede Medlem sagde nu: Vi er i en Situation, hvor der er Erhverv, som skal beskyttes gennem Valutacentralen, og han føjede senere til, at det er snævrere Interesser, som skal varetages. Hvor ved det ærede Medlem det fra? Det er ganske umuligt at mene, at noget saadant skulde være Grundlaget for det Forslag, her foreligger. I saa Henseende henviser jeg blot til Lovforslagets § 2, som udtrykkelig siger, at det, der skal importreguleres, er Varer af Luksuskarakter, og det har overhovedet ikke noget med det andet at gøre. Det er, som jeg sagde forrige Gang, jeg havde Ordet, Ting, som kun findes i det ærede Medlems Fantasi.

Naar det ærede Medlem dernæst udtalte, at det, det drejede sig om, var ikke de Foranstaltninger, man her ønskede etableret — for, sagde det ærede Medlem, man kan nu en Gang ikke leve af at hjælpe hinanden —, vil jeg gerne sige, at det er fuldstændig rigtigt; men lige saa lidt som man kan leve af at hjælpe hinanden, lige saa lidt er man i Stand til at leve af at bekrige hinanden. Tværtimod, hvad det kommer an paa, er, at der etableres et fornuftigt Samarbejde herhjemme. Det hjælper ikke, at man fører en Politik, hvor, om jeg saa maa sige, alles Haand er rettet mod alle, og hvor vi bestaar af en Flok af Enere.

Det ærede Medlem sagde til sidst, at han i og for sig ikke var saa forfærdelig bange for en Importregulering, for vi har jo Importregulering den Dag i Dag. Det er netop det, der er Tilfældet; vi har en Importregulering, og det viser sig, at den kan gennemføres uden nogen Vanskelighed. Derfor forstaar jeg mindre den Ængstelse, som næres fra den Side.

Naar det ærede Medlem ikke troede, at den økonomiske Frihed, vi har været ude for i disse sidste Aar, er kollideret med Samfundets Interesser, forekommer det mig, at de faktiske Forhold i høj Grad modsiger det ærede Medlem. Jeg synes tværtimod, at den Frihed paa det handelspolitiske Omraade, vi har været ude i i de senere Aar, har i høj Grad berørt Samfundets Interesser, saa at vi endogsaa har været ude for det, man kalder en Samfundskatastrofe.

Ministeren for Industri, Handel og Søfart (Stauning): Det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Schovelin) sagde nu, at de Bemærkninger i Betænkningen, i hvilke der er Tale om at formindske Im-